

РЕШЕНИЕ

№ 7306

гр. София, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9209** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Ин Тайм“ ООД, ЕИК -[ЕИК], подадена чрез адв. Ст. И., срещу решение № 3473 от 19.07.2023 г. по н.а.х.д. № 6692/2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 15 състав.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № № 528/2021 от 06.04.2022 г., издадено от директора на ТД Митница С., с което на „Ин Тайм“ ООД, на основание чл. 238, ал. 1 от Закон за митниците /ЗМ/, вр. чл. 23, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (М.), вр. чл. 156 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 на Комисията от 24.11.2015 г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета от 09.10.2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (РИ 2015/2447), вр. чл. 235, ал. 1 ЗМ, във вр. с чл. 231 ЗМ за нарушение по чл. 238, ал. 1 от Закон за митниците /ЗМ/ вр. чл. 23, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. вр. чл. 156 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 на Комисията, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лева. В жалбата се твърди, че оспореното решение е необосновано, постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати процесуални нарушения и

наложеното наказание е явно несправедливо. Приетата фактическа обстановка не кореспондира с установените факти в съдебното производство. Агенция „Митници“ не е изпълнила задължението си по Регламент 2015/2447 и не е въведена универсална система за мониторинг на референтния размер. Изтекъл е давностният срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Неправилно е приложена нормата на чл. 157, §3 от Регламент 2015/2447. Налице са основание за приложението на чл. 28 ЗАНН. Претендира се присъждането на разноски по представен списък.

Ответникът – директор на ТД Митница С., чрез юрк. В., оспорва жалбата като неоснователна и моли същата да бъде оставена без уважение, като бъде присъдено и юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, Х. касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

СРС е установил от фактическа страна, че дружеството - жалбоподател е „икономически оператор“ и притежава разрешение за управление на съоръжения за временно складиране на стоки, както и разрешение BGCGUBG005800-2019-EGQ45186 за предоставяне на общо обезпечение с намален размер 30% от референтния размер, възлизащ на стойност от 100 000 лева. Въз основа на резолюция на директора на ТД Митница С. върху докладна записка с рег. № 32-201683/25.06.2021 г. на началника на отдел „Митническа дейност“, митнически служители от отдел „Митническа дейност“, сектор „Митнически разрешения и процедури“ при ТД Митница С., сред които актосъставителят Н. А. и свидетелката Р. М. извършили проверка на „Ин Тайм“ ООД. Резултатите от проверката обхващали периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. и били обективирани в доклад № 32-286394/08.09.2021 г. При проверката било установено, че съгласно Разрешение за общо обезпечение на митнически задължения, които биха могли да възникнат в съоръжения за временно складиране № BGCGUBG005800-2019- EGQ45186, за проверявания период на „ИН ТАЙМ“ ООД било разрешено да предостави общо обезпечение в размер на 30 000 лева, равен на 30 % от референтния размер, възлизащ на 100 000 лева, за операции в съоръжения за временно складиране.

По повод изискана от дружеството информация в деловодството на ТД Митница С. по електронната поща постъпила информация от „ИН ТАЙМ“ ООД с рег. № 32-221423/12.07.2021 г., съдържаща справки с данни за размер на публични държавни вземания, обезпечени към момента на поставяне на стоките в съоръжения за временно складиране. С ново електронно писмо с рег. № 32-242839/28.07.2021 г. „ИН ТАЙМ“ ООД предоставило на проверяващите нови справки, които следвало да се считат за окончателни, поради открита техническа грешка в предходното писмо от 12.07.2021 г. При въвеждане на така предоставените данни от 28.07.2021 г. в справка, изчисляваща референтния размер на обезпечението, било установено, че на 12.10.2020 г. дружеството подало декларация за временно складиране No №20BG005100230841U1, по която публичните държавни вземания от ДДС възлизали на 31691,83 лева. Към

посочената дата свободният размер на обезпечението бил по-малък от размера, необходим за обезпечаване на тази митническа декларация и с подаване на същата бил превишен разрешеният референтен размер на обезпечение с 14031,33 лева. Превишаването продължило до 23.06.2020 г., като за въпросния период размерът на необезпечени публични държавни вземания вариал от 7751,72 лева до 99090,17 лева. За превишаването, дружеството не било уведомило Агенция Митници.

Въз основа на така установеното срещу дружеството-жалбоподател бил съставен АУАН № 619 от 01.12.2021 г., респ. оспореното пред СРС, НП № 528/2021 от 06.04.2022 г., издадено от директора на ТД Митница-С., с което на "ИН ТАЙМ" ООД, на основание чл. 238, ал. 1 от ЗМ, вр. с чл. 23, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., вр. с чл. 156 от РИ 2015/2447, във вр. с чл. 235, ал. 1 от ЗМ, е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 23, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета за създаване на митнически кодекс на Съюза, вр. чл. 156 от Регламент за изпълнение № 2015/2447.

Съдът приел от правна страна, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание, при спазване на установените срокове и ред. Въз основа събраните доказателства е обосновал извод, че на посочените в АУАН и НП време и място, дружеството-жалбоподател не се е съобщило със задължението си за незабавно уведомяване на митническото учреждение, с което е реализирал от обективна страна състава на вмененото му административно нарушение. За неприложима в случая е приета и разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Обжалваното решение е валидно, допустимо, но неправилно.

Настоящият състав споделя изводите на съда свързани с възраженията на дружеството относно неспазване на давностния срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Тримесечният срок за съставяне на АУАН започва да тече от момента, в който контролните органи разполагат с нужния обем информация, въз основа на който може да се направи извод за това дали е извършено административно нарушение, неговите конкретни параметри и правна квалификация. От доказателствата по делото се установява, че мониторингът, през който са изисквани и съпоставяни нужните данни, е приключил с доклад рег.№ 32-28 639/08.09.2021 г. От тази дата започва да тече тримесечният срок по чл.34, ал.1 ЗАНН, който с издаването на АУАН № 619/01.12.2021 г. в настоящия случай е спазен.

Неоснователно е оплакването за липса на административно нарушение, тъй като Агенция „Митници“ не е изпълнила задължението си по чл. 157, § 2 от Регламент за изпълнение № 2015/2447 и не е внедрила система за автоматично следене на референтния размер на обезпечението. На първо място задължението за уведомяване на митническото учреждение по обезпечението, когато референтният размер вече не е на равнище, достатъчно за покриване на неговите операции, е вменено на лицето, титуляр на разрешението с разпоредбата на чл. 156, §2 от РИ 2015/2447. На второ място това задължение произтича и от самото Разрешение за общо обезпечение с намален размер. Липсата на система за автоматично следене не освобождава титулярът на Разрешението от задължението по чл.156, § 2 от цитирания регламент. В тази връзка съдът намира и за неоснователно оплакването за неясно използвани методи за установяване превишаването на обезпечението чрез „екселска таблица“, какъвто метод не е предвиден в гореспоменатия регламент. Проверяващите са използвали данни, подадени от самото дружество, и тези данни са били известни на

касатора.

Настоящият касационен състав намира за основателно възражението за приложимост в случая на чл. 28 ЗАНН.

Съгласно § 1, ал.1, т.4 от ДР на ЗАНН "маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Очевидно е, че законодателят не изключил определен вид засегнати обществени, както и формалните нарушения от обхвата на чл.28 ЗАНН.

От горното определение следва също така, че при преценката за маловажност освен посочените от АНО и СРС обстоятелства, подлежат на разглеждане и редица други, които в тяхната съвкупност да дадат отговор дали нарушението показва по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи. Вярно е твърдението на административнонаказващия орган, че липсата на вредоносен резултат не е елемент от фактическия състав на нарушението, но съгласно §1, ал. 1 т. 4 от ДР на ЗАНН за определянето на едно нарушение като маловажно от съществено значение е и липсата или незначителността на вредните последици. Именно тази липса на вредоносен резултат е налице в настоящия случай и е едно от основанията за определяне на нарушението като маловажно. Освен това настоящата инстанция взе предвид и ниския размер на превишаването, както и краткия период на продължителност на нарушението /потвърдено и от заключението на СИЕ/ и отстраняването на последиците и извършено много преди издаване на НП. Съдът взе предвид и това, че няма данни за други влезли в сила актове за нарушения, извършени от касатора. В този смисъл е и практиката на АССГ – по адм. д. № 2264/2023 г. , адм. д. № 1224/2023 г., адм. д. № 2269/2023 г., адм. № 5520/2023 г., адм. д. № 2265/2023 г., адм. д. № 6064/2023 г., адм. д. № 8300/2023 г. и др.

С оглед изложеното решението на СРС следва да бъде отменено и вместо него се постанови друго такова, с което да се отмени оспореното наказателно постановление, като нарушителят се предупреди, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на настоящото решение, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Съобразно изхода на спора в полза на касатора следва да се присъдят разноски за двете съдебни инстанции в общ размер на 840 лв. – адвокатско възнаграждение, съгласно приложен списък по чл. 80 ГПК и доказателства за заплащането му по банков път.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал. 1 във вр. чл. 221, ал. 2 АПК във връзка чл. 63в, Административен съд София-град, X.-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 3473 от 19.07.2023 г. по н.а.х.д. № 6692/2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 15 състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 528/2021 от 06.04.2022 г., издадено от директора на Териториална дирекция (ТД) Митница - С., с което на „Ин Тайм“ ООД,

ЕИК[ЕИК], на основание чл. 238, ал. 1 от Закон за митниците /ЗМ/, вр. чл. 23, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (М.), вр. чл. 156 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 на Комисията от 24.11.2015 г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета от 09.10.2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (РИ 2015/2447), вр. чл. 235, ал. 1 ЗМ, във вр. с чл. 231 ЗМ за нарушение по чл. 238, ал. 1 от Закон за митниците /ЗМ/ вр. чл. 23, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. вр. чл. 156 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 на Комисията, е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 (петстотин) лева, поради „маловажност“ на нарушението, като на основание чл. 63, ал. 4 във вр. ал. 2, т. 2 от ЗАНН ПРЕДУПРЕЖДАВА нарушителя „Ин Тайм“ ООД, ЕИК-121094705, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „Ин Тайм“ ООД, ЕИК -121094705, сумата от 840 /осемстотин и четиридесет/ лева - разноски за двете съдебни инстанции. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.